

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes besvarelse heraf samt en række henvendelser og arbejdsministerens kommentarer hertil:

Spørgsmål nr. 1:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentarer til henvendelsen af 1. juni 1992 fra Landsorganisationen i Danmark, jf. bilag 1.

Svar:

Det fremgår af henvendelsen fra Landsorganisationen i Danmark (LO), at L 289 efter organisationens opfattelse vil medføre en uhenigtsmæssig konkurrenceforvridning.

Hertil bemærkes, at L 289 skal bidrage til etableringen af en række afgrænsede erhvervszoner i områder, der befinder sig i en erhvervs-mæssigt vanskelig situation, hvor der tilbydes virksomheder særlig gunstige vilkår. Der er endvidere tale om et tidsbegrænset forsøg. På den baggrund finder jeg ikke, man kan tale om konkurrenceforvridning i sædvanlig forstand.

Det anføres endvidere, at jeg efter lovforslaget kan godkende, at lovsikrede minimumsregler for beskyttelse af lønmodtagere i ferieloven, funktionærloven og arbejdsmiljølovens kapitel 9 og 10 fraviges.

Jeg vil gerne understrege, at ansøgninger om dispensation vil blive vurderet nøje, netop fordi der er tale om at fravige regler, som ellers er ufravigelige. Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, skal en række betingelser være opfyldt, før dispensationen kan komme på tale:

- Der skal indgås en aftale mellem de ansatte og den enkelte virksomhed. Virksomheden kan ikke ensidigt søge om dispensation.
- Aftalen og ansøgningen om dispensation skal være begrundet i etableringen af nye arbejdspladser.
- Der kan kun dispenseres fra de nævnte love og kun i det omfang, det ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Jeg er ikke enig i, at aftaler med de ansatte ikke kendes i dansk ret. Det danske decentrale forhandlingssystem bygger netop i høj grad på aftaler mellem virksomheden og de ansatte på

virksomheden. Heri ligger også, at jeg regner med, at der vil kunne indgås forskellige aftaler med forskellige grupper af ansatte.

I det omfang de ansatte og virksomheden ønsker at fravige indgåede overenskomster, er noget sådant ikke omfattet af ministerens be-myndigelse, men kan alene ske med overenskomstparternes indforståelse. Allerede af den grund er der ikke tale om, at loven er i strid med ratificerede ILO-konventioner.

Jeg regner i øvrigt med at holde hovedorganisationerne tæt orienteret om udviklingen, bl.a. for at kunne drøfte behovet for parallelle initiativer på det lovmæssige og det overenskomstmæssige område.

Jeg vil gerne medgive LO, at der er tale om en utraditionel fremgangsmåde i denne sag, men efter min opfattelse skal forsøgsordningen først og fremmest ses som en mulig måde at få etableret flere arbejdspladser. Som en sidegevinst kan forsøgsordningen bidrage til at få af-dækket om og på hvilke områder de gældende regler eventuelt utilsigtet virker hæmmende på virksomhedernes mulighed for vækst.

Spørgsmål nr. 8:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentarer til henvendelsen af 9. juni 1992 fra Centralorganisationen af Metalarbejdere i Danmark, jf. bilag 9.

Svar:

Jeg vil gerne medgive CO-Metal, at der er tale om en utraditionel fremgangsmåde i denne sag i forhold til den sædvanlige fremgangsmåde vedrørende arbejdsmarkedspolitik i Danmark, men efter min opfattelse bør alle forslag, som har til formål at etablere flere arbejdspladser, i den nuværende situation fremmes uanset fremgangsmåde.

Netop fordi der er tale om en utraditionel fremgangsmåde, regner jeg i øvrigt med at holde hovedorganisationerne tæt orienteret om